

**WET van,
houdende regels betreffende de regulering,
ontwikkeling en bevordering van de
aquacultuur in Suriname (Aquacultuurwet 2024)**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat ter regulering, ontwikkeling en bevordering van de aquacultuur in Suriname het nodig is regels vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister belast met de zorg voor visserij;
- b. Directeur: de Directeur van het directoraat visserij;
- c. Raad: de Nationale Aquacultuur Raad, genoemd in artikel 3;
- d. afval van aquacultuurdieren: dode en gedode waterdieren, alsmede overblijfselen en delen daarvan die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn;
- e. aquacultuur: reproductie, kweek of de teelt van aquatische organismen, waarbij technieken worden gebruikt om de groei van de betrokken organismen gedurende de gehele fase te verhogen tot bovennatuurlijke capaciteiten van het milieu en deze te beschermen.
- f. aquatische organismen: alle in water levende organismen die behoren tot één van de rijken Animalia, Plantae, Protista in al hun levensfasen.
- g. waterdieren: vissen, weekdieren, schaaldieren en amfibieën in alle levensfasen inclusief
- h. geslachtscellen en propagulen, welke gebruikt worden voor sierteelt en kweekdoeleinden;
- i. kweekorganismen: aquatische organismen die gehouden worden in kwekerijen
- j. aquacultuurplan: een strategisch plan dat voor een periode van 5 jaar door de Raad wordt opgesteld ter bevordering en ontwikkeling van de sector.
- k. endemische organismen: organismen die van nature op een bepaalde plek voorkomen;

- l. exotische organismen: organismen die niet van nature voorkomen in Suriname en die een risico kunnen vormen voor endemische organismen;
- m. genetisch aangepast organismen: organismen waarvan het genetisch materiaal veranderd is op een wijze welke van nature door voortplanting of een natuurlijke recombinate niet mogelijk is, inclusief organismen waarvan het genetisch materiaal geërfd is of anderszids ontstaan is uit genetisch aangepast materiaal;
- n. kweker: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die aquacultuuractiviteiten ontplooit;
- o. kwekerij: het geheel van gebouwen, structuren, gesloten ruimten, bassins en installaties die gebruikt worden voor aquacultuuractiviteiten alsook de kweekgebieden van aquatische organismen die een samenhangend geheel vormen met de daaraan verbonden onderneming, die al dan niet met winst oogmerk aquacultuuractiviteiten uitvoert;
- p. niet-commerciële aquaria: aquaria, waarin aquatische organismen worden gehouden of gekweekt, die niet bedoeld zijn voor verkoop, ruil, handel, onderzoek en commerciële vertoning;
- q. randgebied: een gebied van minimaal 500 meter rondom of aangrenzend aan een kwekerij

Doel

Artikel 2

- 1. Het doel van deze wet is regulering, ontwikkeling en bevordering van de aquacultuur in Suriname en is van toepassing op aquatische organismen die voor de commercie gereproduceerd, geteeld en verhandeld worden met als randvoorwaarden behoud van het milieu en ecosystemen.
- 2. Deze wet is niet van toepassing op aquatische organismen:
 - a. die voor sierdoeleinden worden gekweekt in niet-commerciële aquaria;
 - b. die uit het wild worden verzameld of gevangen die rechtstreeks voor de voedselketen bestemd zijn en;
 - c. uit het wild zijn gevangen voor de productie van vismeel, visvoer, visolie en gelijksoortige producten.

HOOFDSTUK 2

AQUACULTUUR BEHEER

Nationale Aquacultuur Raad

Artikel 3

1. Om de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in Suriname te bevorderen wordt de Nationale Aquacultuur Raad ingesteld.
2. De Raad bestaat uit minimaal negen (9) en maximaal elf (11) terzake deskundigen die door de Minister, na goedkeuring door de Raad van Ministers, worden benoemd, geschorst en ontslagen.
3. De samenstelling van de Raad ziet er als volgt uit:
 - a. twee (2) leden, waaronder de voorzitter en een aquacultuur deskundige, aangewezen door het ministerie belast met de zorg voor visserij
 - b. één (1) lid aangewezen door het ministerie belast met de zorg voor milieu;
 - c. één (1) lid aangewezen door de instantie belast met de controle over de voedselveiligheid van voor consumptie bestemde waterdieren;
 - d. twee (2) leden aangewezen door de private sector met aantoonbare affiniteit met aquacultuur;
 - e. één (1) lid aangewezen door de Anton de Kom Universiteit van Suriname;
 - f. één (1) lid aangewezen door de Veterinaire Dienst van het directoraat Veeteelt;
 - g. één (1) lid aangewezen door het ministerie belast met de zorg voor de volksgezondheid.
4. De leden van de Raad worden benoemd voor een periode van drie (3) jaar en zijn éénmalig herbenoembaar.
5. De Raad mag na goedkeuring van de directeur, deskundigen als adviseurs aantrekken om hem bij te staan.
6. Door de Raad wordt een huishoudelijk reglement vastgesteld inhoudende regels en procedures voor zijn functioneren, welke de goedkeuring van de Minister behoeft.

Neerlegging functie en ontslag leden van de Raad

Artikel 4

1. Een lid van de Raad legt zijn functie neer middels een schriftelijke kennisgeving aan de minister, met een afschrift aan de instantie c.q. organisatie die hem heeft voorgedragen.
2. De Minister ontslaat een lid van de Raad uit zijn functie als deze:
 - a. onbekwaam blijkt om zijn werkzaamheden uit te voeren;
 - b. zonder gegronde redenen afwezig is op drie opeenvolgende vergaderingen;
 - c. door zijn gedragingen de Raad in opspraak brengt;
 - d. tot een gevangenisstraf is veroordeeld wegens het plegen van een strafbaar feit;
 - e. handelingen heeft gepleegd die in strijd zijn met het bepaalde bij of krachtens deze wet;
 - f. wordt teruggeroepen door de instantie c.q. organisatie die het lid heeft voorgedragen.

3. Een lid van de Raad, dat zijn termijn heeft uitgezeten, blijft gehandhaafd in zijn functie, totdat een opvolger is benoemd, zulks is niet van toepassing in de gevallen waarbij een lid van de raad zijn functie heeft neergelegd of uit deze is ontslagen.

Taken en bevoegdheden van de Raad

Artikel 5

De taken en bevoegdheden van de Raad zijn:

- a. het adviseren bij het opstellen, wijzigen en voorbereiden van aquacultuurplannen;
- b. het adviseren bij het instellen van aquacultuur ontwikkelings- en randgebieden;
- c. het adviseren over voorwaarden die opgelegd moeten worden met betrekking tot potentieel schadelijke activiteiten in aquacultuur ontwikkelings- en randgebieden;
- d. het adviseren bij technische richtlijnen;
- e. het verrichten van alle handelingen die nodig zijn bij de uitoefening van zijn taken;
- f. het adviseren over duurzame ontwikkeling van de aquacultuur;
- g. het adviseren bij het uitvoeren van wet- en regelgeving, beleidsdocumenten, maatregelen en besluiten;
- h. het gevraagd of ongevraagd adviseren over onderwerpen die van belang zijn voor de ontwikkeling van aquacultuur.

Aquacultuurplan

Artikel 6

1. De Minister stelt, gehoord de Raad, een aquacultuurplan voor vijf (5) jaar vast.
2. Het aquacultuurplan bevat de doelstelling, strategie, evaluatie van het vorig aquacultuurplan en andere beleidsdocumenten.
3. Het aquacultuurplan wordt gemaakt om duurzame ontwikkeling van de aquacultuursector te bevorderen met inachtneming van het milieu en ecosystemen.
4. De Minister stelt, gehoord de Raad, bij beschikking technische richtlijnen vast.
5. De Minister kan een aquacultuurplan gedurende de looptijd, gehoord de Raad, wijzigen.
6. De Minister is verantwoordelijk voor het ten uitvoer brengen van het aquacultuurplan.
7. Het aquacultuurplan wordt via de media en elektronisch bekendgemaakt.

HOOFDSTUK 3

AQUACULTUUR ONTWIKKELINGS- EN RANDGEBIEDEN

Artikel 7

1. De Directeur onderzoekt, na advies van de Raad, aquacultuur ontwikkelings- en randgebieden op hun geschiktheid middels een milieu- en sociaal effectenstudie
2. Bij beschikking van de Minister worden op basis van de resultaten van het uitgevoerd onderzoek, aquacultuur ontwikkelings- en randgebieden vastgesteld en nadere regels ter bescherming van deze gebieden.

Schadelijke activiteiten

Artikel 8

1. Het is verboden in een aquacultuur ontwikkelings- en randgebied activiteiten uit te voeren die schade kunnen veroorzaken;
2. Bij beschikking kan de Minister, gehoord de Raad, onder voorwaarden ontheffing verlenen voor het verbod, indien het algemeen belang dat vereist;
3. Een schriftelijke aanvraag tot ontheffing van het verbod wordt ingediend bij de Minister, met een milieu- en sociaal effectenrapport van een daartoe bevoegde instantie;
4. Het rapport vermeldt een analyse van de aard en het effect van de voorgenomen activiteiten in het aquacultuur ontwikkelings- en randgebied en de maatregelen ter voorkoming en beperking van de schade, welke worden opgenomen in de beschikking.

HOOFDSTUK 4

REGISTRATIE EN VERGUNNING

Registratie

Artikel 9

1. Een kweker is verplicht aquacultuuractiviteiten te registreren middels een door de Directeur vast te stellen registratieformulier en een bedrijfsplan.
2. De kweker is verplicht iedere twee (2) jaar het registratieformulier opnieuw in te dienen ter herregistratie van de aquacultuuractiviteiten.
3. Elke verandering in de aquacultuuractiviteiten dient vermeld te worden in het registratieformulier.
4. De Directeur bevestigt schriftelijk onder vermelding van een registratienummer, de ontvangst van het formulier.
5. De Directeur is te allen tijde bevoegd aanvullende informatie en documentatie op te vragen.
6. De Directeur houdt een openbaar register bij van geregistreerde aquacultuur- activiteiten.

Vergunning

Artikel 10

1. Voor het uitoefenen van aquacultuuractiviteiten is een vergunning vereist.
2. De vergunning wordt aangevraagd middels een door de Directeur vast te stellen formulier met bijbehorende documenten, waarna schriftelijke bevestiging van de ontvangst wordt afgegeven.
3. De Directeur beslist binnen zestig (60) dagen na indiening van de aanvraag. Deze termijn kan met dertig (30) dagen, worden verlengd, waarover de aanvrager schriftelijk op de hoogte wordt gesteld. Deze termijnen vangen aan nadat de resultaten van de verplichte milieu effectenstudie en andere onderzoeken bekend zijn.
4. De beslissing tot toewijzing van de vergunning wordt schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager, onder vermelding van het aanvraagnummer.
5. De Directeur kan, na overleg met de Raad, aquacultuuractiviteiten ten behoeve van onderzoek vrijstellen van vergunningsplicht.
6. De aanvrager geeft wijzigingen van de geplande activiteiten, na het indienen van een vergunningsaanvraag, onverwijld door.
7. De vergunningsplicht geldt niet voor de teelt van endemische aquatische organismen die voor eigen consumptiedoeleinden bestemd in een kwekerij met een totaal vijveroppervlak van maximaal één (1) hectare en met een maximale productie van één duizend (1000) kg per jaar.
8. De vergunning wordt verstrekt voor een periode van maximaal vijf (5) jaar voor één kwekerij en op één locatie.
9. Aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon, kan meer dan één (1) vergunning worden verstrekt.
10. Bij de overdracht van een kwekerij is de vergunning die ten behoeve van de kwekerij is verleend niet overdraagbaar, mits de Directeur hiervoor toestemming verleent. De Directeur kan hierbij aanvullende informatie en documenten opvragen.
11. De vergunninghouder dient zes (6) maanden voor het verstrijken van de vergunningstermijn verlenging aan te vragen.
12. Een vergunninghouder is verplicht zich te houden aan de vergunningsvoorwaarden en de wet.
13. De Directeur kan, na overleg met de Raad, wijzigingen aanbrengen en bijzondere voorwaarden stellen aan een vergunning indien op basis van veranderde omstandigheden of uit nieuwe inzichten blijkt dat handhaving van de vergunningsvoorwaarden een onaanvaardbaar risico voor milieu, mens en dier oplevert en maakt deze wijzigingen schriftelijk en met redenen omkleed kenbaar aan de vergunninghouder.
14. Bij beschikking van de Minister worden nadere regels vastgesteld.

Intrekking

Artikel 11

1. De Directeur kan middels schriftelijke kennisgeving, met redenen omkleed, na aanmaning een vergunning intrekken, indien:
 - a. de verstrekte informatie op basis waarvan de vergunning is verleend achteraf onjuist of onvolledig blijkt te zijn;
 - b. op basis van veranderde omstandigheden of nieuwe inzichten blijkt dat handhaving van de vergunning een onaanvaardbaar risico voor milieu, mens en dier vormt;
 - c. de vergunninghouder in strijd met de voorwaarden en de wet handelt, in het bijzonder met betrekking tot milieu, hygiëne, voedselveiligheid en waterdiergezondheid.
2. De aanvrager kan conform artikel 12 bezwaar aantekenen en indien nodig in beroep gaan.

Bezwaar en beroep

Artikel 12

1. De aanvrager c.q. vergunninghouder kan binnen zestig (60) dagen na ontvangst van de kennisgeving over afwijzing of intrekking, schriftelijk bezwaar indienen bij de Directeur, die binnen dertig (30) dagen schriftelijk een beslissing neemt.
2. De indiener van het bezwaar wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.
3. Het uitblijven van een besluit door de Directeur binnen de vastgestelde termijn, wordt gelijkgesteld met een weigering, waartegen binnen dertig (30) dagen beroep open staat bij de Minister.
4. De Minister neemt binnen dertig (30) dagen na ontvangst van het beroepschrift, een besluit.
5. Bij het uitblijven van het besluit door de Minister binnen de vastgestelde termijn, stuurt de aanvrager c.q. vergunninghouder een sommatiebrief naar de Minister met het verzoek binnen acht (8) dagen een besluit te nemen. Indien de Minister geen besluit neemt, wordt het beroep geacht te zijn toegewezen.

Vergunningsrechten

Artikel 13

1. Bij beschikking van de Minister wordt jaarlijks de hoogte van vergunningsrechten vastgesteld.
2. De vergunningsrechten dienen binnen dertig (30) dagen na de goedkeuring te worden voldaan, waarna de vergunning wordt afgegeven voor de volledige duur.
3. De vergunningen waarvoor de verschuldigde rechten niet voldaan zijn, vervallen na een schriftelijke aanmaning.

Openbaar Register

Artikel 14

De Directeur houdt van de verstrekte vergunningen een openbaar register bij, met alle relevante informatie, te weten aanvraagnummer, naam onderneming, type onderneming, jaar van uitgifte, geldigheidsduur.

Beëindiging aquacultuuractiviteiten

Artikel 15

1. Een vergunninghouder die zijn aquacultuuractiviteiten wenst te beëindigen, stelt de Directeur hiervan zes (6) maanden voor de beëindiging schriftelijk in kennis, vergezeld van een beëindigingsplan ter goedkeuring.
2. De beëindiging van de aquacultuuractiviteiten geschiedt op een wijze waarbij aan milieu, mens en dier geen schade mag worden berokkend.
3. De vergunninghouder beëindigt de aquacultuuractiviteit conform het door de Directeur goedgekeurd plan en onder toezicht van de inspecteurs.

HOOFDSTUK 5

UITVOERING AQUACULTUURACTIVITEITEN EN BESCHERMING AQUATISCH MILIEU

Maatregelen ter voorkoming van schade

Artikel 16

1. Het is verboden schade te veroorzaken aan kwekerijen, aquatische organismen en voor aquacultuur benodigde natuurlijke hulpbronnen.
2. De kweker dient maatregelen te treffen in overeenstemming met deze wet en andere toepasselijke regelgeving ter voorkoming en beperking van schade aan kwekerijen, aquatische organismen en voor aquacultuur benodigde hulpbronnen.

Documentatieplicht

Artikel 17

1. De kweker houdt :
 - a. informatie bij van cultuurtechnische gegevens van de onderneming en van de verschillende kweekorganismen met betrekking tot de soort.
 - b. registratie van productie, oogst- en verwerkingsdata, voorkomende dierziekten en gebruikte medicamenten en gegevens die vereist zijn bij het gebruikte managementsysteem conform de vergunningsvoorwaarden.
2. De informatie dient voor een periode van minimaal vijf (5) jaar beschikbaar te zijn.

3. De kweker is verplicht aan inspecteurs toegang te verschaffen tot de documenten.

Waterdiergezondheid

Artikel 18

Bij staatsbesluit worden regels vastgesteld voor de waterdiergezondheid van aquatische organismen.

Introductie van exotische aquatische organismen

Artikel 19

1. Het is verboden een exotisch levend aquatisch organisme te introduceren in het aquatisch milieu van Suriname, tenzij de Directeur hiervoor schriftelijk toestemming heeft verleend.
2. Het is verboden een ander dan endemisch levend aquatisch organisme te introduceren in het aquatische milieu van Suriname, waar het organisme niet voorkomt tenzij de Directeur hiervoor schriftelijk toestemming heeft verleend, na overleg met de Raad en andere relevante instanties.
3. De Directeur kan, alvorens over de aanvraag te beslissen, een milieu effecten analyse gelasten.
4. De Directeur kan voorwaarden verbinden aan de toestemming.

Voorkoming ontsnapping aquacultuur organismen

Artikel 20

Een kweker dient maatregelen te treffen ter voorkoming van ontsnapping van levende aquatische organismen uit een kwekerij en is verplicht het uitstromend water van een vijver:

- a. via een filtersysteem in een afvoerkanaal te verzamelen en deze alleen na filtratie, te lozen naar openbare wateren;
- b. te behandelen in geval van afwijkende waterkwaliteitsparameters.

Genetisch aangepaste organismen

Artikel 21

Het is verboden genetisch aangepaste organismen te kweken of voor onderzoek te gebruiken in de aquacultuur zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Directeur.

Afvalwater en slib

Artikel 22

1. Het is verboden door het lozen van afvalwater en slib schade aan milieu, mens en dier te veroorzaken.
2. De kweker is verplicht maatregelen te treffen ter zuivering van de door de kwekerij geproduceerd afvalwater en slib.
3. De kweker is verplicht op eigen kosten de kwaliteit van afvalwater en slib te monitoren.

Afval van waterdieren

Artikel 23

1. Afval van waterdieren wordt gedurende twee (2) dagen bewaard op een daarvoor geschikte plaats in afgesloten containers, die over voldoende opslagcapaciteit moeten beschikken en afgezonderd zijn van de voor waterdierproductie bestemde delen van de kwekerij.
2. De regels bij het omgaan met afval van waterdieren zijn dat:
 - a) de juiste persoonlijke beschermingsattributen worden gebruikt;
 - b) het afval niet langer dan twee (2) uren ongekoeld mag blijven;
 - c) het afval in een hermetisch gesloten zak bevroren moet worden opgeslagen in een ruimte die afgezonderd is van ruimten die voor waterdierproductie bestemd zijn en mag:
 - i) niet in contact komen met producten bestemd voor menselijke consumptie;
 - ii) gebruikt worden voor productie van vismeel en verwerking tot visvoer, mits er geen besmettingen zijn geconstateerd.

Verboden aquatische organismen

Artikel 24

1. Bij beschikking van de Minister worden aquatische organismen, die schade kunnen veroorzaken aan milieu, mens en dier, na overleg met de Raad en het Hoofd van de Dienst belast met de zorg voor natuurbehoud, op de verboden lijst geplaatst.
2. Het is verboden om de in lid 1 bedoelde aquatische organismen te importeren, te bezitten, te kweken en te verkopen.
3. De Minister kan, na overleg met de Raad, ten behoeve van onderzoek, ontheffing van het verbod verlenen.
4. De verboden aquatische organismen worden op kosten van de eigenaar vernietigd.

HOOFDSTUK 6 TOEZICHT EN OPSPORING

Naleven van wetgeving

Artikel 25

1. De directeur kan de kweker die in strijd met het bij of krachtens deze wet heeft gehandeld, verplichten om onmiddellijk maatregelen te treffen om de opgelopen schade te beperken en toekomstige schade te voorkomen.
2. Indien de kweker geen of onvoldoende maatregelen heeft getroffen, worden de maatregelen op kosten van de kweker uitgevoerd.

Inspecties

Artikel 26

1. De kwekerijen zijn onderhevig aan inspecties, overeenkomstig de bij of krachtens deze wet bepaalde procedures.
2. Van de inspecties wordt een schriftelijk rapport opgemaakt.

Inspecteurs

Artikel 27

1. De Minister benoemt, schorst en ontslaat, na overleg met de Directeur, ambtenaren als inspecteurs, die bijzondere opsporingsbevoegdheden hebben overeenkomstig artikel 33.
2. De vergunninghouder is verplicht de inspecteurs alle medewerking te verlenen, die redelijkerwijs nodig is bij de uitoefening van hun taken en bevoegdheden.

Taken en bevoegdheden van inspecteurs

Artikel 28

De taken en bevoegdheden van de inspecteurs zijn:

1. Het onderzoeken van goederen, verrichten van metingen, nemen van monsters en de eigenaar, vergunninghouder of andere dienstdoende medewerker verplichten:
 - a. medewerking te verlenen bij het verzamelen van gegevens;
 - b. tot het veiligstellen, afzonderen, overdragen, afstaan van aquatische organismen of ander materiaal dat aan een inspectie of controle wordt onderworpen of waarvan hij een monster wenst te nemen of dat als bewijs kan dienen;
 - c. toegang te verlenen tot plaatsen en gebouwen en gebruik te maken van faciliteiten die nodig worden geacht voor een veilige en efficiënte omgang met aquatische organismen tijdens de inspectie, controle of overdracht;
 - d. aquatische organismen, materiaal of andere goederen aan inspectie en verificatie te onderwerpen;
2. Monsters te nemen en proefstukken ter analyse en verdere inspectie en verificatie onder zich te houden, bij verdenking van besmetting of infectie door een ziekte;
3. Analyse, inspectie en verificatie uit te voeren of te doen uitvoeren van aquatische organismen of van een afgeleid product en te dien einde, indien noodzakelijk, een waterdier te doden.
4. Monsters op verzoek van de eigenaar of vergunninghouder terug te geven.
5. Het onderzoeken van vervoersmiddelen, de lading en inzage te hebben in de voorgeschreven

- documenten, voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van de taken.
6. Het vorderen van bestuurders van voertuigen en schippers van vaartuigen:
 - a. dat zij deze tot stilstand brengen en naar een door hen aangewezen plaats brengen;
 - b. dat zij deze op eigen kosten lossen en laden.
 7. dat zij bij de uitoefening zich kunnen doen vergezellen door medewerkers van het ministerie.

Bijzondere opsporingsambtenaren

Artikel 29

Met de opsporing van de feiten strafbaar gesteld in deze wet zijn behalve de bij of krachtens artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, tevens belast de door de Minister na overleg met de Minister verantwoordelijk voor het justitieel beleid, voorgedragen inspecteurs, na beëdiging als bijzondere opsporingsambtenaar door de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie.

Legitimatie

Artikel 30

Op verzoek van belanghebbenden tonen de bij of krachtens deze wet aangewezen inspecteurs bij de uitoefening van hun taken hun dienst-legitimatiebewijs.

Het betreden van plaatsen niet zijnde woningen

Artikel 31

1. De inspecteurs hebben toegang tot elke plaats, niet zijnde een woning, voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van hun taken, waarbij zij zich zo nodig toegang verschaffen met behulp van de Sterke Arm.
2. De inspecteurs zijn bevoegd zich te doen vergezellen door medewerkers van het ministerie.

Het betreden van woningen

Artikel 32

De inspecteurs hebben toegang tot woningen teneinde de plaatselijke toestand op te nemen of enig voorwerp te bezichtigen, voor zover het binnentreden redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van hun taken. Een woning treden zij echter tegen de wil van de bewoner niet binnen, zonder vergezeld te zijn van een Hulpofficier van Justitie of van een door het Openbaar Ministerie afgegeven bijzondere schriftelijke last tot binnentreding.

Kennisname van gegevens

Artikel 33

1. De inspecteurs zijn bevoegd ter kennisneming van documenten, boeken, registers en andere zakelijke bescheiden en gegevens die ook elektronisch worden verwerkt, voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van hun taken en afgifte te vorderen voor het maken kopieën.
2. Degene die gehouden is te beschikken over bescheiden en gegevens, kan zich niet beroepen op de afwezigheid ervan, tenzij aangetoond wordt dat niet erover beschikt kan worden.
3. Degene die uit hoofde van beroep of ambt tot geheimhouding verplicht is, kan zich verschonen van het verschaffen van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover het betreft hetgeen hem in de hoedanigheid ten behoeve waarvan de geheimhouding geldt, is toevertrouwd.

Het verkrijgen van inlichtingen

Artikel 34

1. De inspecteurs zijn bevoegd informatie te vorderen die zij voor de vervulling van hun taken nodig achten.
2. Degene die een beroep uitoefent of in een bedrijf werkzaam is, is verplicht de hem in die hoedanigheid gevraagde informatie volledig en naar waarheid te verstrekken.
3. Degene die uit hoofde van beroep of ambt tot geheimhouding verplicht is, kan zich verschonen van het verschaffen van informatie, doch uitsluitend voor zover het betreft hetgeen hem in die hoedanigheid ten behoeve waarvan de geheimhouding geldt, is toevertrouwd.

Het verlenen van medewerking

Artikel 35

1. Een ieder is verplicht de inspecteurs medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is ter uitoefening van hun taken en bevoegdheden.
2. Bij het verlenen van medewerking is een ieder gehouden de aanwijzingen van de inspecteurs stipt op te volgen en hun kosteloos de benodigde bijstand en hulpmiddelen te verstrekken, bij gebreke waarvan de inspecteurs op kosten van de betrokkene in het nodige kunnen voorzien.

Voorlopige maatregelen

Artikel 36

1. De inspecteurs kunnen maatregelen treffen of doen treffen ter wegneming, beletting, verrichting of herstel in de oorspronkelijke toestand van hetgeen in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde is of wordt gedaan of nagelaten.
2. Deze maatregelen kunnen de volgende vorm aannemen:
 - a. de kweker of de verantwoordelijke of dienstdoende medewerker sommeren veranderingen aan te brengen in de bedrijfsvoering van de kwekerij;
 - b. sommige activiteiten van de kwekerij voor bepaalde tijd opschorten;
 - c. tijdelijk, geheel of ten dele sluiting van de kwekerij.

Sommatie

Artikel 37

1. Een inspecteur vaardigt een schriftelijke sommatie uit opdat de overtreder binnen een bepaalde termijn kan voldoen aan door hem gestelde eisen, voorwaarden of maatregelen.
2. Indien binnen deze termijn niet wordt voldaan, dan kan de inspecteur maatregelen treffen om hieraan op kosten van de overtreder te voldoen.

Inspectierapport

Artikel 38

Na het uitvoeren van een inspectie, verificatie, controle of anderszins toezichthoudende taak overeenkomstig de bij of krachtens deze wet, stelt de inspecteur een rapport op, met afschrift aan de bij toezichthoudende taken betrokken personen en kwekerijen.

Uitoefening van bevoegdheden

Artikel 39

1. De inspecteurs oefenen hun taken en bevoegdheden uit voor zover dit redelijkerwijs noodzakelijk is voor de vervulling van hun taken.
2. De inspecteurs kunnen zich bij de uitoefening van hun taken en bevoegdheden doen bijstaan door medewerkers van het ministerie.
3. De inspecteurs zijn niet persoonlijk aansprakelijk voor schade veroorzaakt bij de uitoefening van hun taken en bevoegdheden, die niet opzettelijk of verslijtbaar zijn ontstaan.

Inbeslagname

Artikel 40

1. De inspecteurs kunnen aquatische organismen, materiaal, documenten en goederen in beslag nemen:
 - a. die als bewijs kunnen dienen van een overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze wet;
 - b. die nodig zijn ter uitvoering van controle, verificatie en inspectie;
 - c. die zijn verkregen, gekweekt of gebruikt in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde;
 - d. die een gevaar vormen voor mens, milieu en dier.
2. Van de inbeslagname wordt, met opgave van redenen, een proces-verbaal opgemaakt
3. De procureur-generaal kan toestemming verlenen om tot verkoop over te gaan van de ingevolge lid 1 onder c in beslaggenomen aquatische organismen.
4. De verkoop geschiedt door de inspecteurs in het openbaar volgens de plaatselijke gebruiken.

Bevoegdheden bijzondere opsporingsambtenaren

Artikel 41

1. De inspecteurs zijn tevens belast met de opsporing van overtredingen van de artikelen 36, 37 en 43, indien de vordering is gedaan of informatie door henzelf is gevraagd.
2. Bij constatering van misdrijven omschreven in de artikelen 231 tot en met 236 van het Wetboek van Strafrecht zijn de bijzondere opsporingsambtenaren verplicht de Sterke Arm in te schakelen.

HOOFDSTUK 7 ADMINISTRATIEVE SANCTIES, STRAFBEPALINGEN EN PRIVAATRECHTERLIJKE AANSPRAKELIJKHEID

Bestuursdwang

Artikel 42

1. De Directeur is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang ter handhaving van de bij de wet gestelde verplichtingen en kan de krachtens de artikelen 45 en 46 verschuldigde bedragen, verhoogd met invorderingskosten, bij dwangbevel invorderen.
2. Invordering geschiedt dan nadat de schuldenaar schriftelijk is aangemaand om binnen een termijn van tenminste tien dagen alsnog aan zijn verplichting te voldoen, bij gebreke waarvan het verschuldigde bedrag middels dwangbevel kan worden ingevorderd.
3. Het dwangbevel wordt op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op, die met toepassing van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten uitvoer zal worden gelegd.
4. Verzet door de schuldenaar tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel wordt ingesteld door het aanhangig maken van een vordering tegen de Staat Suriname, met name het ministerie, bij de Kantonrechter in het Eerste Kanton, behoudens zijn recht hieromtrent een voorziening bij voorraad te vorderen.
5. Het verzet stuit de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging niet, behoudens de beslissing van de Kantonrechter.

Dwangsom

Artikel 43

1. De Directeur kan gelet op de aard van de overtreding in het belang van de aquacultuur bepalen dat door de belanghebbende een dwangsom zal worden verbeurd per dag of per keer dat de kwekerij niet in overeenstemming met de voorschriften handelt.
2. De dwangsom bedraagt ten hoogste twintigduizend Surinaamse dollars (SRD 20.000,00) per dag of per keer en komt toe aan de door de Directeur aan te wijzen dienstonderdeel of instelling.

3. De Directeur kan bij dwangbevel invorderen, het bedrag van de dwangsom verhoogd met de op de invordering vallende kosten.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. Gedurende zes weken na betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Staat Suriname voor de bevoegde rechter.
6. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.
7. Op verzoek van de Directeur kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Administratieve boete

Artikel 44

1. In geval van overtreding van deze wet kan de Directeur, na de betrokkene eerst schriftelijk in gebreke te hebben gesteld, een administratieve boete opleggen van ten hoogste SRD 50.000,00 (vijftigduizend Surinaamse dollars).
2. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt vijf jaar na vaststelling van de overtreding.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt voorts, indien tegen de overtreder ter zake dezelfde overtreding een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvervolgning is vervallen ingevolge artikel 27 van de Wet Economische Delicten.
4. Het recht tot strafvervolgning vervalt, indien de Minister aan de betrokkene ter zake hetzelfde feit reeds een administratieve boete heeft opgelegd.

Strafrechtelijke sancties

Artikel 45

Degene, die in strijd handelt met het bij of krachtens artikel 8 lid 1 en 9 van deze wet en de artikelen 37 en 38 van het Waterdiergezondheidsbesluit gestelde verboden, verplichtingen en voorschriften, wordt met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar en een geldboete van de vierde categorie van het Wetboek van het Strafrecht gestraft, hetzij met één van beide straffen.

Artikel 46

Degene, die in strijd handelt met het bij of krachtens de artikelen 11 lid 1, 11 lid 10, 17, 23, 25, 26 en 27 van deze wet en de artikelen 8, 9, 10, 16, 18, 22, 24, 26, 27, 28 en 29 van het Waterdiergezondheidsbesluit gestelde verboden, verplichtingen en voorschriften, wordt met een gevangenisstraf van ten hoogste drie jaar en een geldboete van de vijfde categorie van het Wetboek van Strafrecht gestraft, hetzij met één van beide straffen.

Artikel 47

Degene, die in strijd handelt met het bij of krachtens de artikelen 20 leden 1 en 2 en 22 van deze wet en de artikelen 14, 20, 21, 22, 25, 31 en 35 van het Waterdiergezondheidsbesluit gestelde verboden, verplichtingen en voorschriften, wordt met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaar en een geldboete van de zesde categorie van de Algemene Geldboetewet gestraft, hetzij met één van beide straffen.

Negeren van een vordering

Artikel 48

Het niet voldoen aan een vordering gedaan krachtens de artikelen 33 tot en met 38 wordt met een hechtenis van ten hoogste één jaar en een geldboete van de eerste categorie van het Wetboek van Strafrecht gestraft, hetzij met één van beide straffen.

Misdrijven en overtredingen

Artikel 49

1. De bij of krachtens artikel 46 strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.
2. De bij of krachtens de artikelen 47, 48 en 49 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Privaatrechtelijke aansprakelijkheid voor schade

Artikel 50

Naast de bij of krachtens deze wet bepaalde administratieve- en strafrechtelijke sancties, kan bij overtreding van het bij of krachtens deze wet bepaalde, een ieder privaatrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor de door de overtreding veroorzaakte schade.

HOOFDSTUK 8 GEHEIMHOUDING, OVERGANGS - EN SLOTBEPALINGEN

Geheimhouding

Artikel 51

Een ieder die is betrokken bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over informatie waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet kennen en voor wie niet reeds al uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die informatie een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die informatie, tenzij enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Overgangsbepaling

Artikel 52

1. Degene die bij de inwerkingtreding van deze wet aquacultuuractiviteiten uitoefent, dient binnen drie (3) maanden na de inwerkingtreding een registratieformulier en een vergunningsaanvraag in, als bedoeld in de artikelen 9 en 10.
2. Aan de overige eisen bij of krachtens deze wet gesteld dient binnen twee jaren na de inwerkingtreding van deze wet te worden voldaan.
3. De bij of krachtens deze wet gestelde sancties zijn niet van toepassing gedurende de overgangsperiode.

Slotbepalingen

Artikel 53

Onverminderd de bepalingen van deze wet waarin een staatsbesluit of beschikking is voorgeschreven, kunnen ter uitvoering van de in deze wet geregelde onderwerpen, nadere regels bij of krachtens staatsbesluit worden vastgesteld.

Artikel 54

1. Deze wet wordt aangehaald als: Aquacultuurwet 2024.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister belast met de zorg voor visserij is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de.....

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHIE

**WET van
houdende regels betreffende de
verdere ontwikkeling, bevordering en
regulering van aquacultuur in Suriname
(Aquacultuurwet 2024)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

Aquacultuur kan een belangrijke bijdrage leveren aan duurzame ontwikkeling van Suriname. Een voorwaarde is echter een goed kader om verantwoordelijkheden duidelijk vast te leggen voor de belanghebbenden en de overheid en voorts gedragsbepalingen vast te stellen waaraan zij bestaanszekerheid ontlelen. De aquacultuurwet moet de basis leggen voor een institutionele structuur, waardoor deze op een efficiënte en duurzame manier verder kan worden ontwikkeld en de balans tussen de verschillende belangen en milieu, mens en dier op een juiste wijze kan worden geregeld. Voorts moet de wet in lijn zijn met internationale verplichtingen, standaarden en aanbevelingen. De internationale instrumenten die van belang zijn voor aquacultuur in Suriname, zijn de Code of Conduct for Responsible Fisheries ontwikkeld onder auspiciën van de Voedsel en Landbouw Organisatie van de Verenigde Naties (FAO) en met betrekking tot waterdiergezondheid, de overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen, de SPS overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en de daaraan gerelateerde normen van de werelddiergezondheidsorganisatie (OIE). Deze organisatie is belast met het ontwikkelen van internationale normen op het gebied van diergezondheid.

Voorts dient de wet de voorwaarden te scheppen voor een overzicht van de aquacultuuractiviteiten in het land. Het landelijk register van aquacultuuractiviteiten biedt hiervoor een oplossing. Daarnaast is het nodig bepaalde aquacultuuractiviteiten aan een vergunningsplicht te onderwerpen. Een vergunning biedt de kweker rechtszekerheid om voor een in de vergunning bepaalde periode aquacultuuractiviteiten te ontplooien en biedt de overheid een effectief middel om deze te reguleren. Een krachtige aquacultuursector kan slechts gedijen in een omgeving, waar de natuurlijke hulpbronnen waarvan de kweker afhankelijk is, beschermd wordt tegen negatieve invloeden. Het is noodzakelijk dat kwekers voldoen aan de wet- en regelgeving en mitigerende maatregelen treffen, zodat de aquacultuuractiviteiten het milieu, de mens, het dier en de natuurlijke hulpbronnen niet schaden.

Een goed institutioneel kader garandeert een efficiënt en transparant beheer van de aquacultuursector. Het is belangrijk dat belanghebbenden worden betrokken bij de besluitvorming die voor het beheer van de sector nodig is. Het institutioneel kader dient hiervoor de mogelijkheid te bieden door ministeries, instituten, overheidsorganen en andere belanghebbenden te betrekken bij het beheer en het besluitvormingsproces en deze rol institutioneel te verankeren in een adviserend orgaan. Hierbij moet worden zorggedragen dat een balans wordt gevonden tussen private -en publieke sector, onderzoeksinstituten en organen die direct of indirect bij de

aquacultuur zijn betrokken. Er is gekozen voor het instellen van een Raad waarin minimaal zeven leden zitting zullen hebben, die benoemd worden door de Minister. De Raad brengt advies uit bij het ontwikkelen van beleid en uitvoeren van de wet. De leden vertegenwoordigen de ministeries belast met visserij en aquacultuur, milieu, ruimtelijke ordening, de autoriteit belast met de controle over voedselveiligheid van voor consumptie bestemde waterdieren, de private sector, de onderzoekssector en de Universiteit.

Het wordt van belang geacht dat de aquacultuursector wordt behoed van schadelijke effecten die door menselijke activiteiten worden veroorzaakt. Hierbij is de Minister de bevoegdheid gegeven om de voor aquacultuuractiviteiten geschikt bevonden gebieden als 'aquacultuur ontwikkelingsgebied' voor te dragen. Deze gebieden kunnen worden afgeschermd van schadelijke activiteiten terwijl aquacultuuractiviteiten met voorkeur kunnen worden ontwikkeld. Rondom deze aquacultuur ontwikkelingsgebieden kunnen randgebieden worden aangewezen die een bufferzone vormen tegen schadelijke effecten op het aquacultuur ontwikkelingsgebied.

Voor de ontwikkeling van de aquacultuur is het van belang dat regelmatig een beleidsplan wordt ontwikkeld. Hoewel het ontwikkelen van beleid geen specifieke wettelijke grondslag behoeft, schept de wet de verplichting tot het ontwikkelen van een vijf-jaarlijkse aquacultuurplan waarin de beleidsdoelen en strategieën uiteengezet worden. Aquacultuurplannen worden in overleg met de Raad ontwikkeld.

Om de controle door de overheid op aquacultuur te waarborgen is het noodzakelijk dat beschikt wordt over informatie van alle aquacultuuractiviteiten die in Suriname ontplooid worden. Te dien einde verplicht de wet een ieder die aquacultuuractiviteiten ontplooit, deze ter registratie aan te melden. De registratie staat los van de vergunning die de wet eist voor bepaalde categorieën van aquacultuuractiviteiten.

Er is vergunningsplicht voor alle soorten aquacultuuractiviteiten, met uitzondering van de kleinschalige voor endemische organismen.

Er is hierbij aansluiting gezocht bij de richtlijnen van milieu- en sociaal effecten analyse deel VI voor aquacultuuractiviteiten van het NIMOS. De categorieën die op basis van de wet- en regelgeving onderhevig zijn aan een milieu- en sociaal effecten rapport, zijn vergunningsplichtig. De wet introduceert een gedetailleerd systeem ten aanzien van vergunningverlening, -weigering, -herziening, en -intrekking, aangezien het vergunningssysteem de kern vormt van de beheersmiddelen die de overheid binnen de aquacultuur voorhanden heeft. In de Beschikking van de Minister houdende regels met betrekking tot de registratie van aquacultuuractiviteiten en aquacultuur vergunningen, worden deze regels nader uitgewerkt en wordt een model van het registratie- en vergunningsaanvraagformulier bijgevoegd.

De wet voorziet in de mogelijkheid andere voorwaarden te stellen indien een vergunning wordt verleend. Er is een verplichting om een openbaar register in te voeren waarin met het oog op transparantie, een overzicht van verstrekte vergunningen wordt gegeven. Er is een

documentatieplicht opdat de overheid een betrouwbaar beeld krijgt van de omvang van de activiteiten.

Er is gekozen voor jaarlijks vast te stellen vergunningsrechten die over de gehele vergunningsduur betaald dienen te worden, alvorens de vergunning wordt verleend. Contributies worden jaarlijks geheven om de continuïteit van de verschillende laboratorium analyses, die vereist zijn voor het waarborgen van de epidemiologische status van de sector, te garanderen.

Met het oog op de negatieve gevolgen van aquacultuur op milieu, mens en dier zijn in de wet een aantal bepalingen opgenomen die ten doel hebben de risico's te beperken. Hierbij wordt gestreefd introductie van waterdieren in het milieu die niet van nature in Suriname aanwezig zijn te vermijden gezien hun nadelige effecten op endemische waterdieren en organismen. Ook wordt het omgaan met afvalwater, slib en afval van waterdieren gereguleerd aangezien deze de verspreiding van ongewenste organismen, ziekteverwekkers, residuen van diergeneesmiddelen en voeder kunnen veroorzaken.

De wet verwijst naar regels op het gebied van waterdiergezondheid die zijn opgenomen in het Besluit houdende regels inzake preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke waterdierziekten, de bescherming en promotie van waterdiergezondheid, in-, door- en uitvoer van waterdieren en aanverwante aangelegenheden. Bij Staatsbesluit zal vanwege het belang voor het beschermen van de sector, milieu, mens, dier en het waarborgen van de internationale handel in levende waterdieren, nadere regels worden vastgesteld.

Voor de bepalingen ten aanzien van toezicht en opsporing is aansluiting gezocht bij aanwijzingen voor de Regelgevingstechniek.

In de strafbepalingen is gekozen om een wettelijke basis in te voeren voor het betalen van administratiefrechtelijke boete, waardoor strafrechtelijke vervolging voorkomen kan worden.

Gezien de substantiële veranderingen in de Aquacultuurwet is ervoor gekozen om een overgangsperiode in te stellen, die kwekers in de gelegenheid te stellen aanpassingen in overeenstemming met de wet door te voeren.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Een aantal in de wet gebruikte begrippen worden gedefinieerd overeenkomstig internationaal gebruikte definities. Andere definities zijn ontwikkeld op basis van hun gebruik in de wet en aangepast aan Suriname.

Artikel 2

Van het toepassingsbereik van deze wet worden uitgesloten waterdieren die voor sierdoeleinden in niet-commerciële aquaria worden gekweekt. Hieronder wordt bijvoorbeeld verstaan het houden van waterdieren in een aquarium voor privé doeleinden die niet voor de commercie

gebruikt worden. Op het moment dat deze in het handelsverkeer terechtkomen of geteeld worden voor commerciële doeleinden, is de wet wel van toepassing. Tevens worden uitgesloten waterdieren die in het wild worden verzameld of gevangen voor directe consumptie en verwerking of uit het wild gevangen voor de productie van vismeel, visvoer, visolie en gelijksoortige producten.

Artikel 3

De Raad wordt ingesteld om duurzame ontwikkeling van de sector te bevorderen. Hiervoor is het van belang dat de Raad stakeholders vertegenwoordigt en een gebalanceerde weerspiegeling is van de sector. Het goed functioneren van de Raad wordt bevorderd middels een Reglement, dat de goedkeuring van de Minister behoeft.

Artikel 4

Het neerleggen van hun functies geschiedt middels een schriftelijke kennisgeving aan de minister. De minister kan de leden ontslaan uit hun functie om verschillende redenen welke zijn opgenomen in dit artikel.

Artikel 5

De taken en bevoegdheden van de Raad worden beschreven in dit artikel. In de wet is niet opgenomen aan welke instantie of autoriteit advies kan worden gegeven, hetgeen het brede adviserend karakter van de Raad weergeeft. De brede samenstelling van de Raad en de bevoegdheid om van deskundigen te bedienen, maken de Raad geschikt voor het uitbrengen van adviezen op gebieden die potentie hebben

Artikel 6

Dit artikel beschrijft het proces van het ontwikkelen van het aquacultuurplan, een vijfjaarlijkse beleidsdocument dat het beleid en de strategie ter verwezenlijking van die doelstellingen uiteenzet. Om hieraan bekendheid te geven wordt het aquacultuurplan bekendgemaakt via media, elektronisch geplaatst en gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.

Artikel 7

Gebieden die na onderzoek geschikt bevonden worden voor aquacultuur, kunnen worden ingesteld als aquacultuur ontwikkelingsgebieden. De vaststelling geschiedt op basis van de geschiktheid van de locatie en een toetsing van het gebruik van het gebied voorafgaande aan het ontwikkelen van aquacultuur.

Artikel 8

Dit artikel verbiedt het uitvoeren van schadelijke activiteiten in aquacultuur ontwikkelings -en randgebieden, tenzij de Minister om redenen van algemeen belang of door andere bijzondere omstandigheden, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, ontheffing van het verbod heeft verleend. Terwijl deze bepaling in principe iedere schadelijke activiteit in voornoemde gebieden verbiedt, is het van belang in bijzondere gevallen bepaalde potentieel schadelijke activiteiten toe

te staan mits deze gerechtvaardigd zijn. Elke aanvraag tot ontheffing moet worden begeleid door een milieu- en sociaal effecten rapport.

Artikel 9

De wet introduceert het begrip 'registratie' dat ten doel heeft alle aquacultuuractiviteiten binnen Suriname op een centrale plek te registreren. Aquacultuuractiviteiten die zijn uitgezonderd van de vergunningsplicht, worden desalniettemin geregistreerd en in een openbaar register vermeld. Dit beoogt een duidelijk beeld te hebben van alle aquacultuuractiviteiten en vergroot de controle die de overheid op de sector uitoefent en bevordert in de besluitvorming ook transparantie.

Artikel 10

Dit artikel voert een vergunningsplicht in voor alle soorten aquacultuuractiviteiten met uitzondering voor eigen consumptiedoeleinden van endemische organismen die worden uitgevoerd op een kwekerij met een kanaal of vijveroppervlak van maximaal één (1) hectare en waarvan de jaarlijkse productie niet hoger is dan een duizend (1000) kg. Bij deze overweging is gelet op het bevorderen van de aquacultuur en het geringe risico die deze vormt voor schade aan milieu, mens -en dier. Ondanks dat deze categorie niet vergunningplichtig is, geldt de documentatieplicht.

Artikel 11

In dit artikel is beschreven dat de Directeur middels schriftelijke kennisgeving, met redenen omkleed, na aanmaning, een vergunning kan intrekken. De redenen zijn opgesomd in dit artikel.

Artikel 12

Bij intrekking van de vergunning kan de aanvrager bezwaar indienen bij de Directeur, die binnen dertig (30) dagen een beslissing neemt. Bij het uitblijven van een besluit door de Directeur staat binnen dertig (30) dagen beroep open bij de Minister. De Minister neemt binnen dertig (30) dagen na ontvangst van het beroepschrift, een besluit.

Artikel 13

Bij beschikking van de Minister wordt jaarlijks de hoogte van vergunningsrechten vastgesteld. De vergunningsrechten dienen binnen de vastgestelde termijn voldaan te worden.

Artikel 14

Door de Directeur wordt een openbaar register bijgehouden voor de verstrekte vergunningen met alle relevante informatie.

Artikel 15

De vergunninghouder beëindigt de aquacultuuractiviteiten middels een door de Directeur goedgekeurde beëindigingsplan waarbij aan het milieu, mens en dier geen schade berokkend mag worden.

Artikel 16

Maatregelen dienen getroffen te worden in overeenstemming met wet- en regelgeving ter voorkoming en beperking van schade aan kwekerijen, aquatische organismen en voor aquacultuur benodigde hulpbronnen.

Artikel 17

Het is van belang om over gegevens te beschikken van de activiteiten van de kwekers. Een probleem hierbij voor de overheid is dat de kwekers geen direct belang hebben om documentatie bij te houden. Dit kan op een effectieve manier worden afgedwongen, door het verplicht te stellen in de vergunningsvoorwaarden. Hiervan profiteert zowel de overheid als de sector.

Artikel 18

Bij staatsbesluit worden regels vastgesteld over de waterdiergezondheid van aquatische organismen.

Artikelen 19 t/m 24

Het is van belang dat men en heeft toezicht en verloop van bepaalde aquatisch exotische organismen worden verboden vanwege de mogelijkheid dat deze organismen schade kunnen aanrichten. Het is belangrijk dat deze ingrijpende beslissing genomen wordt in overleg met de Raad. Afvalwater dient eerst gezuiverd te worden en afval van waterdieren wordt in daarvoor geschikte plaats opgeslagen.

Artikelen 25 t/m 41

Voor de naleving van de aquacultuurwet en daarop gebaseerde regelgeving is het van belang dat specifieke bevoegdheden worden gegeven aan de Directeur ter controle van aquacultuur en daaraan gerelateerde activiteiten en de opsporing van strafbare feiten. Hierbij is het van belang dat vanwege de vaktechnische kwaliteiten waarover bij toezicht en opsporing moet worden beschikt, gebruik moet worden gemaakt van door de minister te benoemen inspecteurs, die evenals de bijzondere opsporingsambtenaar in de zin van het Wetboek van Strafvordering dienst kunnen doen. Naast bevoegdheden op controle van plaatsen, woningen en voertuigen, is het van belang dat de ambtenaren belast met controle en opsporing, bevoegdheden hebben om maatregelen te treffen om de met de wet- en regelgeving strijdige situaties op te heffen of schade die hierdoor wordt veroorzaakt, te beperken. Hoewel het van belang is dat inspecteurs over ruime bevoegdheden beschikken voor controle op de naleving van wet- en regelgeving op het gebied van aquacultuur, dienen deze bevoegdheden slechts uitgeoefend te worden voorzover deze

noodzakelijk zijn voor de vervulling van hun taken. Ook is het van belang dat verslag wordt gedaan van inspecties en dat belanghebbenden hiervan een afschrift ontvangen.

Artikelen 42 t/m 50

In de artikelen 43 tot en met 51 zijn wettelijke grondslagen opgenomen om administratiefrechtelijke en strafrechtelijke sancties toe te passen. Daarnaast stelt de wet expliciet dat privaatrechtelijke aansprakelijkheid van toepassing kan zijn op schade veroorzaakt door niet naleving van deze wet. Bij het vaststellen van de hoogte van sancties en boetes is het van belang dat deze een preventieve werking hebben. Hierbij zijn de strafbare feiten die qua ernst vergelijkbaar zijn, bij elkaar geplaatst. Onder de administratiefrechtelijke maatregelen zijn bestuursdwang, dwangsom en de administratieve boete opgenomen. De administratieve boete is voor minder ernstige overtredingen een gepaste sanctie om verboden gedragingen van burgers te corrigeren en biedt een alternatief voor een snelle afhandeling van zaken, zonder tussenkomst van de rechter.

Artikel 51

De geheimhoudingsplicht is van belang aangezien de wet verplicht om bedrijfsgevoelige informatie aan de overheid te verschaffen.

Artikel 52

Een overgangsbepaling is van belang om kwekers en zij die anderszins met de wetgeving in aanraking komen, in de gelegenheid te stellen voorzieningen te treffen om de wettelijke verplichtingen na te komen. De kwekers die voor de inwerkingtreding van deze wet al aquacultuuractiviteiten ontplooiden, zullen in de overgangsperiode van twee jaar in staat worden gesteld de nodige maatregelen te treffen om te voldoen aan de wet.

Artikel 54

De verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van deze wet is bij de minister, waarbij het directoraat Visserij van het Ministerie, een heel belangrijke rol zal vervullen.

Paramaribo, de

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI